

— obciążenie EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – Mayekawa Europe/Komisja

(Sprawa T-800/16)

(2017/C 022/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mayekawa Europe NV/SA (Zaventem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 decyzji;
- w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim przepisy te a) nakazują odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż adresaci „decyzji o zwolnieniu z opodatkowania nadmiernych zysków” określonej w zaskarżonej decyzji oraz b) nakazują odzyskanie kwoty równej zwolnieniu podatkowemu beneficjentów, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia dokonanej przez inne organy podatkowe korekty finansowej w górę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje cztery zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, nadużyła władzy oraz nie przedstawiła stosowanego uzasadnienia, stwierdzając w zaskarżonej decyzji istnienie pomocy państwa.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE, uchybiła obowiązkowi uzasadnienia oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając w zaskarżonej decyzji jakoby system pomocy przyznawał selektywną korzyść.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE i oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając w zaskarżonej decyzji jakoby system pomocy przyznawał korzyść.

4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady proporcjonalności, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy oraz nie przedstawiła stosowanego uzasadnienia, nakazując Belgii w zaskarżonej decyzji odzyskanie pomocy.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837) (Dz.U. L 260, 2016, s.61)

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2016 r. – Endoceutics/EUIPO – Merck (FEMIBION)

(Sprawa T-802/16)

(2017/C 022/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Endoceutics, Inc. (Quebec, Kanada) (przedstawiciel: adwokat M. Wahlin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Merck KGaA

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FEMIBION” – unijny znak towarowy nr 898 924

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie R 1608/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji oraz unieważnienie prawa do unijnego znaku towarowego dla „preparatów farmaceutycznych na wzmocnienie układu odpornościowego, menopauzę, menstruację, stosowanych w okresie ciąży, na przeciwdziałanie, leczenie i zarządzanie stresem, przeciwdziałanie, leczenie i zarządzanie źle zbilansowaną oraz nieprawidłową dietą z powodu stresu”;
- obciążenie właściciela unijnego znaku towarowego kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed EUIPO, w tym w postępowaniu odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.
-